

въ Пловдивското Народно Събрание, дали му възможность да си ориентира» въ нашия ориантъ, тъй що, той може да пише за Българитѣ; а между тѣмъ пише «не врѣлы, не кыпѣлы» и «на укап-кы» мудроваия. Но при всичко това, много отъ мыслящитѣ въ Россіи, като го считатъ вече за оракулъ по българскитѣ работы, заблуждаватъ ся по неговитѣ невѣжественнѣйши свѣдѣния и кривы възгледы, та правятъ по тѣхъ такыва причудливы изводи и заключения за българитѣ, каквыто не бы направили ни за Оттентотитѣ по сжествующитѣ въ географіи тѣхъ свѣдения. Не щж да вы говорѣж, за всичко що съмь съгледаль у неговитѣ кореспонденции не вѣрно, глупаво, безцѣлно и обидно колкото за българитѣ, толкозь и за русситѣ; но не е ли той човѣкътъ, който съобщава на своитѣ съотечественници, че българската интелигенция въ Ист. Румелиѣ не смѣе да си отклони отъ Россіи, защото ся бояла да не бы русското влияние между простый народъ да ги отклони отъ изборитѣ? Ето ви отъ Мълчанова свѣдѣния сериозны, важны и многозначителны, които обаче не сж плодъ ни отъ неговото зондиране, ни на неговото ориентирание, а заеты просто и чисто отъ кабинетътъ и малкыйтъ кржжокъ около г. Пребеля. Това е доста да вы покаже каква е наблюдателността и досетливостъта на дипломатътъ, който ся хвали съ голѣмытъ си завоевания въ общественното мнѣние, и на коресподентътъ, който освѣтлява общественното мнѣние въ Россіи! Мълчанова быхъ и обычалъ и почиталъ азъ повече, ако бы ся съображявалъ колко-годѣ съ прозвището си да мълчи и да не говори за работы, които не знае и не познава. Отъ страсть къмъ немълченье да не обмысляшь, когато има да кажешъ на съотечественницитѣ си нѣщо, което ги интересува, и да имъ го прѣдставяшь не каквото е то въ сжщность, а каквото ти дойде до устата, отъ онова що безъ разборъ си слушалъ; това нито е голѣмъ нѣкой мурафеть, нито заслуга нѣкоя отъ значителнитѣ.

— И тъй, Мълчановъ ничто?

— Мълчановъ може да бжде нѣчто, ако бы, както мыслите, да ся задържи, като редакторъ на единъ българскы вѣстникъ, да поживѣе въ Българіи повечко врѣме, да вникне по-добрь въ работитѣ; тогазь вѣрвамъ ще си състави по-друго мнѣние за българитѣ, и за много работы ще ся черви, и самъ ще ся чуди, какъ е можялъ нѣкога да мысли така, както е писалъ.